№ 3. Dnia 25 Marca 1933 r. Rok IX.

Piński Przegląd Diecezjalny

PISMO URZĘDOWE KURJI BISKUPIEJ.

Treść numeru:

Akta Stolicy Apostolskiej. 1) Encyklika Ojca Św. o Powszechnym Wielkim Jubileuszu, str. 1-4. 2) List Ojca św. do Kard. Marchetti Selvaggiani w sprawie 19-wiekowego obchodu, str. 4-5.

Akta Kurji Diecezjalnej. Pisma Pasterza Diecezji. 3) List Pasterski z okazji 1900 rocznicy od chwili dokonanego przez Zbawcę odkupienia rodzaju ludzkiego, str. 5-6. 4) Okólnik o dodatkowych nabożeństwach w Roku Jubileuszowym, str. 6.

Z Wikarjatu Generalnego. 5) Okólnik o tworzeniu Komitetów Parafjalnych w sprawie „Dnia Ratowania Bazyliki Wileńskiej", str. 6. 6) Porządek wizytacji Pasterskiej w r. b., str. 7.

Z Kancelarji Kurjalnej. 7) Okólnik o zamianowaniu korespondentów K. A. P., str. 8) 7) Okólnik zachęcający do rozpowszechniania książki „Demonizm nad Polską i Europą", str. 8. 9) Ogłoszenie Sądu Biskupiego w sprawie o nieważność małżeństwa Piotra i Bronisławy Kobiaków, str. 8.

Kronika diecezjalna. 10) Zmiany wśród Duchowieństwa, str. 8.

AKTA STOLICY APOSTOLSKIEJ.

Encyklika Ojca Św.

JEGO ŚWIĄTOBLIWOŚĆ PAN NASZ

1) **PIUS**

Z OPATRZNOŚCI BOŻEJ

PAPIEŻ XI

ogłasza Nadzwyczajne Lato Miłościwe oraz Powszechny Wielki Jubileusz w chwili, gdy dobiega końca dziewiętnaście stuleci od dokonanego odkupienia rodzaju ludzkiego.

PIUS

BISKUP, SŁUGA SŁUG BOŻYCH,

Pozdrowienie i Błogosławieństwo Apostolskie wszystkim Wiernym, do których wiadomości dojdzie list niniejszy.

Pośpieszamy ze spełnieniem obietnicy danej niedawno, w wilję Bożego Narodzenia, nietylko prześwietnemu gronu Purpuratów, ich towarzyszom, którzy przybyli do Nas z życzeniami, lecz także całemu światu katolickiemu, ogłaszając nadzwyczajne Lato Miłościwe oraz powszechny Wielki Jubileusz w chwili, gdy dobiega końca dziewiętnaste stulecie od dokonanego odkupienia rodzaju ludzkiego.

A chociaż właściwa data odkupienia nie jest przez historję ściśle ustalona, jednak sam fakt odkupienia a raczej ówczesny splot nadzwyczajnych wydarzeń tak jest ważny i tak doniosły, że nie godzi się pominąć go milczeniem. Niech zatem pod wpływem tego uszczęśliwiającego zdarzenia ludzie oderwą choćby na chwilę myśli swoje od spraw doczesnych i przemijających, które nimi obecnie tak okrutnie miotają, do spraw niebiańskich

i wiecznych; i niech od obecnego położenia niepewnego i przygnębiającego podniosą umysł do owej wiecznej szczęśliwości, do której nas Chrystus Pan powołał, wylewając krew swoją i wyświadczając nam niezliczone i przeróżne dobrodziejstwa. Niech się powstrzymają od zgiełku życia codziennego i „w sercu się swojem zastanowią“ w tym właśnie roku pamiątkowym, jak wielce Zbawiciel nas ukochał i z jaką żarliwością nas wyswobodził z pod niewoli grzechu. A tak gorzeć będą naprawdę wzmożoną miłością i jakby konieczność jakaś przynagli ich do umiłowania Miłującego ich Zbawcy.

CUDA ODKUPIENIA.

Ku pożytkowi powszechnemu pragniemy tu choćby krótko przypomnieć szereg dobrodziejstw Bożych, z których wyłoniła się także prawdziwa cywilizacja, którą się posługujemy i którą się chlubimy. A więc: ustanowienie najświętszej Eucharystji podczas Wieczerzy Pańskiej i udzielenie jej poszczególnym Apostołom, obdarzonym godnością kapłańską słowy: „To czyńcie na moją pamiątkę“;[2]) męka Jezusa Chrystusa, Jego ukrzyżowanie i śmierć dla zbawienia ludzkiego; mianowanie Marji Dziewicy, pod krzyżem Syna, matką wszystkich ludzi; następnie przedziwne Jezusa Chrystusa zmartwychwstanie, które i naszego zmartwychwstania jest warunkiem i niechybną rękojmią; władza odpuszczenia grzechów niebawem przezeń udzielona Apostołom; tudzież rzeczywisty Prymat, Piotrowi i następcom jego nadany i zatwierdzony; wkońcu Wniebowstąpienie Pańskie, Zstąpienie Ducha Św. oraz opowiadanie po raz pierwszy przez Apostołów Ewangelji w sposób cudowny i triumfalny. Cóżby mogło być, drodzy synowie, bardziej świętego, cóż bardziej godnego, aby je pamiątkową obchodzić uroczystością? Z tych bowiem zadziwiających wydarzeń dziejowych i darów Bożych, któremi zakończył się ziemski żywot Jezusa Chrystusa, wypływa dla nas życie, które jest życiem prawdziwem, oraz rodzi się na długie wieki nowy porządek dla całej społeczności ludzkiej.

Te więc wydarzenia rozważajmy całą duszą i czcijmy je miłością gorącą w ciągu roku pukutnego. Pobudzajmy się do żarliwej modlitwy, do pokuty za przewinienia swoje, obmyślając modłami i uczynkami pokutnemi nietylko własne zbawienie wieczne, ale i zbawienie całej ludzkości, zwiedzionej tylu błędami, skłóconej tylu niesnaskami i waśniami, znękanej takiem brzemieniem trosk, zagrożonej tylu niebezpieczeństwami.

Oby Bóg w miłosierdziu swem sprawił, aby Miłościwe to Lato, które niebawem rozpoczniemy, przywróciło duszom pokój, Kościołowi należytą wszędzie wolność, a narodom wszystkim zgodę i prawdziwy dobrobyt.

ŚWIĘTO PAMIĄTKI MĘKI PAŃSKIEJ.

Ponieważ Jubileusz rozpocznie się od przyszłych uroczystości Wielkanocnych i na Wielkanoc również wygaśnie, uważamy za rzecz słuszną, aby Biskupi zachęcali diecezjan swoich do oczyszczania się w sakramencie Pokuty i pokrzepiania się chlebem eucharystycznym nietylko w czasie Wielkanocnym, dla zadośćuczynienia przepisom Kościoła, lecz jaknajczęściej i jaknajstaranniej przez całe Miłościwe Lato; aby pozatem w Wielki Piątek z usilniejszą zarliwością rozważali Mękę Pańską. Niech to będzie szczególny a naprawdę nie najmniejszej wagi owoc tej uroczystości.

Ponieważ zaś odpustu zupełnego, którego niebawem udzielimy, w ciągu tego roku pokutnego dostąpić można będzie w Rzymie, pragniemy gorąco, abyście, synowie ukochani, przybywali jaknajliczniej jako pątnicy do Miasta wiecznego; do tego Miasta, które jest jakoby ośrodkiem wiary katolickiej i siedzibą i stolicą Namiestnika Jezusa Chrystusa. Tu bowiem można uczcić prześwietne Męki Pańskiej pamiątki, na które nikt z wierzących nie zdoła spojrzeć, aby nie odczuć gorętszej miłości ku Bogu i nowej zachęty do życia doskonalszego. Tu przechowuje się, jak wiadomo, ów stół, na którym według podania Pan Nasz, Jezus Chrystus, konsekrował Chleb Anielski i zdziwionym uczniom podał siebie, ukrytego pod zasłonami Eucharystycznemi. Tu wkońcu, drodzy synowie, wspólnego macie Ojca, który życzliwem czeka was sercem i pragnie uprosić błogosławieństo Boże na was, na wasze sprawy i wasze poczynania.

Nadto byłoby rzeczą odpowiednią, aby w ciągu tego roku odbyły się częstsze pielgrzymki pobożne do świętych miejsc Palestyny. Niechże tam wierni zwiedzają i czczą

2) Łuk., XXII, 19 i I Kor., XI, 24.

wielce nabożnie samą widownię tych świętych wydarzeń, których jubileusz obchodzimy.

Pragniemy również, aby te miejscowości, które przechowują osobliwe pamiątki Męki Pańskiej, w okresie roku jubileuszowego otoczone były szczególnem nabożeństwem.

UDZIELENIA JUBILEUSZU.

Ciesząc się nadzieją obfitych owych owoców, które w duszy już teraz przeżywamy i w pokornej prośbie polecamy Ojcu miłosierdzia, za zgodą czcigodnych Braci Naszych, Kardynałów Św. Kościoła Rzymskiego, mocą Boga Wszechmogącego, świętych Apostołów Piotra i Pawła oraz Własną, ku zbawieniu dusz i pożytkowi Kościoła katolickiego, zapowiadamy niniejszym Listem Apostolskim i ogłaszamy uroczyście, chcąc, aby go przyjęto jako zapowiedziany i ogłoszony, Nadzwyczajny Jubileusz Powszechny w Mieście Wiecznem, rozpoczynający się z dniem 2 kwietnia r. b. i trwający aż do 2 kwietnia roku 1934, w myśl kanonu 923. Wszystkim zatem wiernym obojga płci, którzy po spowiedzi i komunji św. nawiedzą trzykrotnie, już to w jednym i tym samym dniu, już też w różne dni, w jakiejkolwiek kolejności, Bazyliki: Laterańską św. Jana, Watykańską św. Piotra, św. Pawła nad drogą do Ostoji i Św. Marji Większej na Eskwilinie i pomodlą się na Naszą intencję, udzielamy i przyznajemy litościwie w Panu w ciągu tego Lata Miłościwego odpustu zupełnego całej kary, którą za grzechy swoje ponosić winni, jeśli poprzednio otrzymali odpuszczenie i przebaczenie popełnionych przez siebie grzechów. W sprawie nawiedzania bazylik zauważyć należy, że wierni, wyszedłszy co dopiero z Bazyliki, mogą do niej powrócić raz i drugi celem drugiego i trzeciego jej nawiedzenia. Ustanawiamy to w tym zamiarze, aby ułatwić wypełnienie warunków.

Jaka zaś jest w ogólności intencja Papieży, wiecie dobrze, drodzy synowie; jaka natomiast jest w obecnym wypadku specjalnym, wyłożyliśmy dość obszernie już poprzednio.

Pozatem postanawiamy, że wierni niniejszy odpust jubileuszowy dostąpić mogą czy dla siebie czy też dla zmarłych tyle razy, ile razy wypełnią przepisane warunki.

Aby modły, które podczas wspomnianych nawiedzeń odmawiać się będą, umysły wiernych goręcej zachęcały i zagrzewały do rozpamiętywania Odkupienia Bożego a szczególnie Męki Pańskiej, postanawiamy i nakazujemy, co następuje: prócz tych modlitw, które każdy samorzutnie według własnej pobożności zaniesie do Boga, należy przed ołtarzem Najśw. Sakramentu zmówić pięć razy „Ojcze nasz“, „Zdrowaś“ i „Chwała Ojcu“ a nadto raz na Naszą intencję; następnie zmówić należy przed wyobrażeniem Jezusa ukrzyżowanego trzykrotnie wyznanie wiary „Wierzę w Boga“ i raz modlitewkę: „Uwielbiamy Cię, Chryste, i dziękujemy Tobie, itd.“ albo inną podobną; następnie należy udać się do Bogarodzicy Dziewicy i rozważając jej boleści, odmówić tam siedm razy pozdrowienie Anielskie „Zdrowaś Marja“, załączając raz uwielbienie: „Spraw to, Matko Święta, itd.“ albo inne podobne; wkońcu zbliżyć się należy do Konfesji i odmówić jeszcze raz wyznanie wiary katolickiej zwykłą formułą, wymienioną powyżej. Ustanowione tu warunki, konieczne do dostąpienia zupełnego odpustu jubileuszowego, ograniczamy dla tych, którzy wskutek choroby albo innej jakiejś słusznej przeszkody w Mieście Wiecznem lub wskutek niemożliwości wyjazdu albo zaskoczeni śmiercią nie zdołali określonej liczby nawiedzeń dopełnić a nawet nie zaczęli ich jeszcze wypełniać, w ten sposób, że pod warunkiem spowiedzi i komunji korzystać mogą z odpustu jubileuszowego tak samo, jak gdyby cztery wyżej wymienione Bazyliki rzeczywiście nawiedzili.

ŻYCZENIA OJCA ŚW.

Wkońcu zachęcamy was, ukochani synowie, czy zamieszkujecie w Rzymie, czy też jako pielgrzymi przybędziecie, w Panu, byście nie pomijając tak korzystnej sposobności z najgłębszą czcią odwiedzili przesławną kaplicę Św. Relikwij, znajdującą się w Sessorjańskiej Bazylice Św. Krzyża oraz, żebyście wśród modłów i rozpamiętywań wedle zwyczaju przesunęli się przez Schody Święte.

Aby zaś list ten Nasz doszedł łatwiej do wiadomości wszystkich wiernych, zarządzamy, by odbitkom jego, nawet drukowanym, jeśli będą podpisane własnoręcznie przez któregokolwiek notarjusza publicznego i za-

opatrzone w pieczęć jakiego dostojnika kościelnego, dano taką samą wiarę, którąby się dało temu Listowi, gdyby został przedłożony lub okazany.

Nikomu więc z ludzi nie wolno niniejszego pisma, zawierającego Nasze zapowiedzenie, obwieszczenie, udarowanie i zarządzenie umniejszać, tem mniej zuchwale go zwalczać. Gdyby się kto na to odważył, niech wie, że ściągnie na siebie gniew Boga Wszechmogącego i św. Apostołów Piotra i Pawła.

Dan w Rzymie u św. Piotra, dnia 6 stycznia, w uroczystość Trzech Króli, roku 1933, jedenastego Naszego Pontyfikatu.

E. Kard. Pacelli Fr. A. Kard. Frühwirth
P. Kard. Gasparri

Sekr. Stanu Kanclerz św. K. Rz. św. K. Rz.
L † P Kameralnego
Józef Wilpert, Dziekan Kol. Prot. Apost.
Dominik Jorio, Prot. Apost.

---

2) List Ojca św. do Kardynała Marchetti Selvaggiani, Wikarjusza Generalnego Rzymu

Eminencjo,

Z pośród przeświętych tajemnic Odkupienia ludzkości, którego 19-wiekowy przez Nas zarządzony obchód się zbliża, przejmuje najwięcej chrześcijanina, który nie jest nieczuły na mękę swego Pana, tajemnica Agonji Jezusowej w Ogrodzie Oliwnym: kiedy to Serce Boskie na widok straszliwy złości ludzkich bardziej jeszcze aniżeli na widok krwawego zadośćuczynienia, którego miało dokonać, raczyło doświadczyć na sobie strasznej trwogi najboleśniejszej agonji, której wyłącznie zewnętrznym objawem był pot krwawy. A lubo objaw ten wielce był wymowny, jednak nie dorównuje męczarni wewnętrznej: *Smutna jest dusza moja aż do śmierci.*

Słuszną tedy i odpowiednią wydaje się Nam rzeczą, że na samym progu Miłościwego Lata jeden z pierwszych obchodów poświęci się właśnie temu pierwszemu etapowi na okrutnej drodze Męki. A skoro celem uczczenia Najśw. Agonji i celem wynagrodzenia win, które były jej przyczyną, dusze pobożne zwykły pielęgnować nabożeństwo Godziny św. w czwartek przed pierwszym piątkiem miesiąca, sądzimy, że pierwszy czwartek kwietnia, przypadający szczęśliwie na pierwszy czwartek Miłościwego Lata, najodpowiedniejszym będzie dniem tego obchodu.

Wyrażamy zatem wobec Ciebie, Eminencjo, gorące pragnienie Nasze, by popołudniu tegoż dnia, 6 kwietnia, w kościołach przez Waszą Eminencję wyznaczonych, o godzinie odpowiedniej odprawiono publicznie i uroczyście wobec wystawionego Najśw. Sakramentu nabożeństwo św. Godziny wedle przyjętego zwyczaju, oraz, żeby zachęcano, o ile możliwa, żywem kaznodziei słowem wiernych do coraz głębszego przejęcia się uczuciami odpowiedniemi do tego obchodu. A pragnąc wezwanie Nasze poprzeć przykładem i złączyć modlitwę Ojca wspólnego z modlitwą synów, postanowiliśmy udać się pod wieczór wymienionego dnia do Bazyliki Naszej św. Piotra, by wziąć osobisty udział w Godzinie św., która się tam odbędzie.

Nie wątpimy, Eminencjo, że Duchowieństwo i lud Miasta Naszego św. z św. zapałem uczyni zadość ojcowskiemu wezwaniu. Również tuszymy, że wszyscy Czcigodni Bracia Biskupi wedle możności pójdą za Naszym przykładem i zachęcą swych wiernych, by się zjednoczyli z ukochanymi synami Naszymi w Rzymie, wraz z wszystkiemi ośrodkami Stowarzyszenia Godziny św. i z Nami, wspominając i z obowiązku i z miłości srogie katusze, któremi obarczyć się raczyło Serce Jezusa dla zbawienia rodzaju ludzkiego.

W ten sposób Miłościwe Lato rozpocznie się modlitwą ekspiacyjną, wznoszącą się ku niebu ze wszystkich stron świata, modlitwa, która zjednoczy w Boskiem Sercu Jezusa serca ludzi wszelkiej rasy, wszelkiego języka i narodowości i wyjedna u Majestatu Bożego nawrócenie grzeszników, wytrwałości i coraz większe uświęcenie sprawiedliwych, złagodzenie tej wielkiej nędzy, która przez kryzys dzisiejszy przygniata cały świat, i upragniony pokój między wszystkimi narodami.

Pragniemy także, by w owej Godzinie naprawdę świętej, wszyscy wierni zjednoczyli się

z Nami, modląc się w Naszej intencji szczególnie za te kraje, w których nasz najdroższy Zbawca bardziej jest zelżony, aby i one powróciły na jedyną drogę zbawienia.

Pełni ufności w miłosierdzie Serca Jezusowego udzielamy Błogosławieństwa Apostolskiego Tobie, Eminencjo, Naszemu ukochanemu duchowieństwu i ludowi rzymskiemu i wszystkim, którzy z nim zjednoczyć się zechcą w tym św. obchodzie.

Dan w Rzymie u św. Piotra, dnia 2 marca r. 1933, dwunastego Naszego Pontyfikatu.

PIUS PAPIEŻ XI.

AKTA KURJI DIECEZJALNEJ.

Pisma Pasterza Diecezji.

KAZIMIERZ

z Bożego zmiłowania i Stolicy Apostolskiej łaski

BISKUP PIŃSKI

Czcigodnemu Duchowieństwu

i Wiernemu Ludowi Diecezji

3) *Pozdrowienie i Błogosławieństwo w Panu.*

Wydany został, Najmilsi w Panu List Ojca Świętego, ogłaszający Wielki Jubileusz z okazji dobiegającego końca dziewietnastego stulecia od chwili dokonanego przez Boskiego Zbawcę odkupienia rodzaju ludzkiego. Wielki, święty i radosny Jubileusz. Niesie on mnóstwo łask, budzi wielkie nadzieje. Tak jak ongiś ludzkość w odczuciu własnej niemocy przez proroka wołała: „Spuście rosę niebiosa z wierzchu, a obłoki niech spuszczą ze dżdżem Sprawiedliwego: niech się otworzy ziemia i zrodzi Zbawiciela“ Iz. 45, tak dziś też wołać musi, w przerażeniu spoglądając na straszliwe skutki nowoczesnego pogaństwa w jednostkach, w rodzinach, w społeczeństwach, w narodach. I oto Namiestnik Chrystusowy, rzucając myśl uroczystego obchodu tysiąc dziewięćsetnej rocznicy dzieła Odkupienia i ogłaszając Miłościwe Lato, nietylko pragnie wzbogacić odpustami pobożnych pielgrzymów do Wiecznego Miasta, lecz tem samem budząc świadomość ospałych lub zaślepionych dusz, sprawców własnego nieszczęścia i niedoli, daje możność dźwignięcia się, wskazuje na potrzebę cofnięcia się z błędnych dróg póki czas. Niechże odezwą się na ten zew Ojca Chrześcijaństwa przedewszystkiem serca wiernych dzieci Matki Kościoła. Niech w szczególniejszym nastroju skupienia i dziękczynienia obchodzą tegoroczne: Wielki Czwartek — rocznicę ustanowienia Najświętszej Tajemnicy, Wielki Piątek — rocznicę miłośnej Śmierci Krzyżowej, Niedzielę Wielkanocną — rocznicę Chwalebnego Zmartwychwstania i wszystkie inne poszczególne chwile, poprzedzające Mękę Zbawicielową i po niej następujące, w których Boskie Serce, pałające miłością ku nam, obfite wysłużyło nam zasługi i otworzyło źródła niewyczerpanych łask dla zbawienia i uświęcenia dusz, a tem samem do uszlachetnienia ludzi i zharmonizowania współżycia ludzkiego na ziemi. Z przejęciem się żywem przystępujcie Moi Najmilsi, w tym Roku św. i to częściej do sakramentów św. Pokuty i Komunji św., odprawiajcie piękne i dające dużo przypomnienia świętych i ważkich chwil nabożeństwo Drogi Krzyżowej i niech nikogo nie zbraknie w kościołach naszych w dniu 6 kwietnia na tak zwanej „Godzinie Świętej“, by razem z Ojcem Świętym na początku Roku Jubileuszowego uczcić Najświętsze Konanie w Ogrójcu i choć w cząstce wynagrodzić winy,

które były jego przyczyną. Wreszcie umartwianie się osobiste, a hojne świadczenia potrzebującym braciom-bliźnim, niech będzie czynem św. Weroniki — skromnym upominkiem dla miłującego Serca Najświętszego.

A ten wasz, Moi Najmilsi w Panu, zapał to wzmożone życie duchowe z łaski, to oczyszczone i uświęcone życie zewnętrzne jednostek, rodzin i parafij naszych niech zastanowi i pociągnie i tych, co dotąd nieznali Zbawiciela i nie mogli czerpać z zasług Jego Męki i Śmierci, i tych, którzy naskutek oderwania się od macierzystego pnia Kościoła Chrystusowego z łask Zbawicielowych w pełni nie korzystają. „Przyjdź Królestwo Twoje", modlę się razem z Wami i na prace, zmierzające do ugruntowania tegoż Królestwa Bożego w duszach i życiu ze serca błogosławię.

Dan w Pińsku dnia 23 marca 1933 roku.

(—) † KAZIMIERZ Biskup.

---

4) Okólnik o dodatkowych nabożeństwach w Roku Jubileuszowym.

Do Czcigodnego Duchowieństwa Diecezji.

W związku z ogłoszonym przez Ojca św. Rokiem Jubileuszowym i moim w tej materji listem Pasterskim polecamy, co następuje:

1. Ustalić i w niedzielę poprzedzającą ogłosić najdogodniejszą popołudniową godzinę w dniu 6 kwietnia b. r. dla odprawienia „Godziny Świętej. W tej to wyznaczonej godzinie wygłosić kazanie o Agonji Jezusowej w Ogrójcu, a po niem przed wystawionym w monstrancji Najświętszym Sakramentem samo nabożeństwo „Godziny Świętej". (Suplikacje pieśń „Przed oczy Twoje Panie", Litanję do Najśw. Serca Jezusowego i pieśń wielkopostna „Ogrodzie Oliwny").
2. We wszystkie niedziele począwszy od 20 kwietnia b. r. aż do 2 kwietnia 1934 w godzinach najdogodniejszych dla parafjan ma być odprawiane nabożeństwo „Drogi Krzyżowej".
3. We wszystkie pierwsze piątki od 7 kwietnia b. r. począwszy i aż do dnia 2 kwietnia 1934 roku ma być odprawiana msza św. we wszystkich kościołach parafjalnych z wystawieniem Najświętszego Sakramentu ku uczczeniu Najświętszego SERCA JEZUSOWEGO z litanją i aktem wynagrodzenia (patrz w rubryceli str. XXXIX).
4. Wierni mają być zawczasu o tych nabożeństwach powiadomieni i pouczeni.

† KAZIMIERZ Biskup.

Pińsk, 23.III 1933 r.

Z Wikarjatu Generalnego.

Okólniki do WW. Duchowieństwa Diecezji.

5) Okólnik do WW-nych IM.Księży Proboszczów Diecezji.

Komitet Wykonawczy Ratowania Bazyliki Wileńskiej, któremu przewodniczy J. E. Ksiądz Biskup-Sufragan Wileński Kazimierz Michalkiewicz, zwrócił się do JEGO BISKUPIEJ MOŚCI z prośbą o współdziałanie w zorganizowaniu na terenie diecezji Pińskiej w dniu 2 Kwietnia b. r. „Dnia Ratowania Bazyliki Wileńskiej" oraz w tworzeniu Komitetów Parafjalnych, których zadaniem byłoby zbieranie we wszystkich parafjach ofiar na cel wyżej wzmiankowany.

Kurja Diecezjalna przeto poleca WW-nym IM.Księżom Proboszczom wygłosić z ambony w dniu 2 Kwietnia b. r. odpowiednie przemówienie do parafjan dla wyjaśnienia celu zbiórki omawianych ofiar, i — przeprowadzić ową zbiórkę w Ich kościołach, a oprócz tego — współdziałać w tworzeniu Komitetów Parafjalnych, mających się zająć dalszą zbiórką na terenie parafij, jeśli takowe będą powstawały.

Ks. Witold Iwicki
Prałat, Wikarjusz Generalny.

Pińsk, d. 13 Marca 1933 r.

L. 963/33.

6) **Porządek wizytacji Pasterskiej w r. b.**

I. Dekanat Bielski.

Maj. 22 Ingres w Kleszczelach
23 Celebra. Popołudniu zwiedzenie Kośnej
24 Celebra w Czeremszy. Wyjazd do Bielska
„ Ingres w Bielsku
25 Celebra „
26 Msza św. w kościele po-Karmelickim
„ Ingres w Hajnówce
27 Msza św. „
28 Celebra „
„ Ingres w Narwi
29 Celebra „
„ Ingres w Strabli
30 Celebra „
„ Ingres w Wyszkach
31 Celebra „
„ Ingres w Łubinie.

Czerwiec. 1 Celebra w Łubinie
„ Ingres w Boćkach
2 Celebra „
3 Msza św. „

II. Dekanat Drohicki.

3 Ingres w Siemiatyczach
4 Celebra „
5 Msza św. „
„ Ingres w Dziadkowicach
6 Celebra „
„ Ingres w Osmoli
7 Celebra „
„ Ingres w Milejczycach
8 Celebra „
„ Ingres w Niemirowie
9 Celebra „
„ Ingres w Mielniku
10 Celebra „
„ Ingres w Drohiczynie
11 Celebra „
„ Ingres w Miłkowicach
12 Celebra w Miłkowicach
„ Ingres w Ostrożanach
13 Celebra „
„ Ingres w Kłopotach
14 Celebra „
i powrót do Pińska.

III. Dekanat Brański.

Sierpień. 17 Ingres w Brańsku
18 Celebra „
19 Msza św. „
„ Ingres w Topczewie
20 Celebra „
21 Msza św. „
„ Ingres w Domanowie
22 Celebra „
„ Ingres w Rutce
23 Celebra „
24 Msza św. „
„ Ingres w Dołubowie
25 Celebra „
26 Msza św. w Klichach
Powrót do Dołubowa
27 Rano ingres w Grodzisku
Msza św. cicha.

IV. Dekanat Ciechanowiecki.

28 Ingres w Pobikrach
29 Celebra „
„ Ingres w Winnej
30 Celebra „
31 Msza św. „
„ Ingres w Ciechanowcu.

Wrzesień. 1 Celebra w Ciechanowcu
2 Msza św. „
„ Ingres w Perlejewie
3 Celebra „
4 Msza św. „
„ Ingres w Grannem
5 Celebra „
„ Ingres w Śledzianowie
6 Celebra „
i odjazd do Drohiczyna.

Z Kancelarji Kurjalnej.

7) **Okólnik**

Do Wielebnego Duchowieństwa Diecezji.

Kurja Diecezjalna podaje do wiadomości WW-nych IM. Księży, że JEGO BISKUPIA MOŚĆ zamianował Ks. D-ra Aleksego Petraniego, profesora Seminarjum Diecezjalnego Wyższego w Pińsku, Ks. D-ra Wacława Piątkowskiego, prefekta tegoż Seminarjum, oraz Ks. Bronisława Kiełbassę, p. o. proboszcza i dziekana Brzeskiego, korespondentami Katolickiej Agencji Prasowej z terenu diecezji Pińskiej.

Wiadomości przeto z diecezji, nadające się do umieszczenia w prasie, raczą WW-ni IM. Księża wysyłać pod adresem jednego z wyżej wymienionych księży — korespondentów K. A. P.

Ks. H. Humnicki
Kanonik, Kanclerz Kurji.

Pińsk, d. 23 Marca 1933 r.
L. 1194/33.

8) **Okólnik**

Do Wielebnego Duchowieństwa Diecezji.

Kurja Diecezjalna podaje do wiadomości WW-nych IM. Księży, że w Przemyślu została wydana książka Ignacego Szutowicza pod tytułem „Demonizm nad Polską i Europą", demaskująca zamiary naszych wrogów tak zewnętrznych jak też i wewnętrznych, będąca dziełem bardzo cennem i na czasie, oraz zasługująca na szerokie rozpowszechnienie.

Książka ta, obejmująca 20 arkuszy druku, t. j. 320 stron, wynosi z przesyłką pocztową 4 zł. 50 gr. (w twardej oprawie 6 zł.). Zamówienia winny być skierowywane do Powiatowego Zarządu Stronnictwa Katolicko-ludowego w Przemyślu, pieniądze zaś — za przekazem czekowym P. K. O. Nr. 406,422.

Ks. H. Humnicki
Kanonik, Kanclerz Kurji.

Pińsk, d. 23 Marca 1933 r.
L. 1206/33.

SĄD BISKUPI
Diecezji Pińskiej
L. 279.

Pińsk, dnia 7 marca 1933 r.

9) **OGŁOSZENIE.**

Sąd Biskupi w Pińsku w sprawie o nieważność małżeństwa, przez BRONISŁAWĘ KOBIAKOWĄ, urodzoną Trumpa, wytoczonej, wzywa, pod zagrożeniem uznania za nieposłusznego prawu i prowadzenia sprawy zaocznie, PIOTRA KOBIAKA, niewiadomego z pobytu, aby w dniu 10-go kwietnia 1933 roku o godz. 11-ej przed południem stawił się osobiście w charakterze pozwanego w pomienionym Sądzie dla złożenia zeznań.

Oficjał, Kanonik X. Micewicz.

Notarjusz Sądu X. Dr. Kozłowski.

Kronika diecezjalna

10) **Zmiany wśród Duchowieństwa.**

Ks. Michał Patla został mianowany wikarjuszem ad universitatem causarum w Nowosadach.

Ks. Kazimierz Dymitrowicz — p. o. proboszcza w Winnej.

Ks. Kazimierz Wańkowicz — p. o. proboszcza w Porzeczu i admistratorem w Otołczycach.

Kanonik Ks. H. Humnicki
Kanclerz Kurji Biskupiej.

Drukarnia Diecezjalna w Pińsku, ul. Kościuszki 46.